

Vermogensverdeling en vermogenspositie huishoudens

Jack Claessen

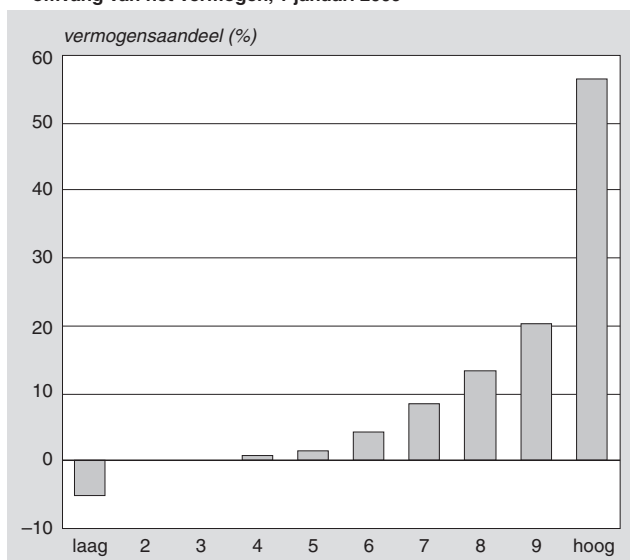
Begin 2009 zijn de vermogens van huishoudens zeer scheef verdeeld. Bijna 60 procent van het vermogen is in handen van slechts 10 procent van de huishoudens. Ouderen hebben een betere vermogenspositie dan jongeren, vooral dankzij het bezit van een eigen woning waarvan de hypotheekschuld geheel of grotendeels is afgelost. Zelfstandigen hebben de hoogste vermogens.

1. Vermogensverdeling: veel vermogen bij weinig huishoudens

Begin 2009 bedroeg het gemiddelde vermogen per huishouden 167 duizend euro. Dit gemiddelde wordt mede bepaald door een beperkt aantal hoge uitschieters. De middelste waarneming van de van laag naar hoog gerangschikte vermogens, of het doorsnee (het mediane) bedrag is daarom een betere maatstaf bij de analyses.

Het doorsnee vermogen per huishouden kwam 1 januari 2009 uit op 43 duizend euro (staat 1). De vermogensverdeling over de huishoudens is zeer scheef. Bijna 60 procent van het totale vermogen was in bezit van de 10 procent meest vermogende huishoudens. Hun doorsnee vermogen bedroeg 634 duizend euro. Tegenover het grote vermogensaandeel van de meest vermogende huishoudens staat dat de 10 procent minst vermogende huishoudens meer schulden dan bezittingen hadden en daardoor een negatief vermogen. Het doorsnee vermogen voor deze groep kwam uit op 5 duizend euro negatief.

1. Vermogensverdeling huishoudens in tien decielgroepen naar omvang van het vermogen, 1 januari 2009*

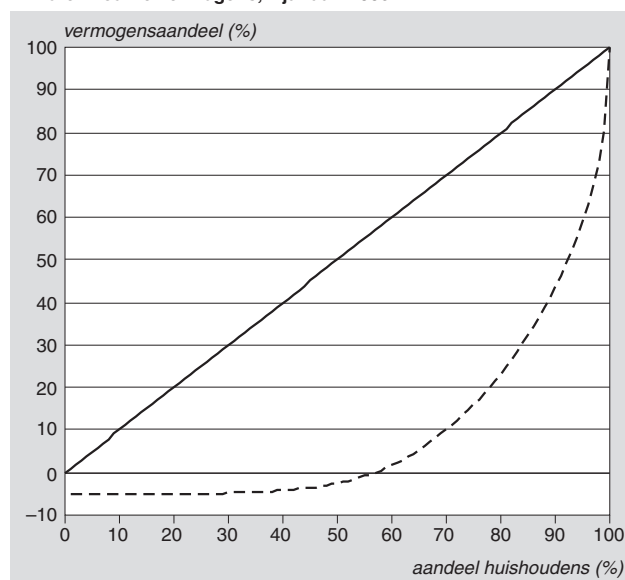

Lorenz-curve

De vermogensverdeling kan ook worden weergegeven met een zogeheten Lorenz-curve. De curve geeft de (on)gelijkheid van de vermogensverdeling weer als de afwijking van de 45°-lijn, die volledige gelijkheid aangeeft. Uit de Lorenz-curve is de vermogens(on)gelijkheid goed af te lezen. Begin 2009 was meer dan driekwart van het vermogen in handen van een vijfde van de huishoudens. Viervijfde van de huishoudens verdeelde dus het overige kwart.

Hoewel het meer gebruikelijk is alleen positieve waarden te presenteren zijn voor deze Lorenz-verdeling ook de huishoudens met negatieve vermogens meegenomen. De curve loopt hierdoor deels onder de X-as. Bijna 6 procent van de huishoudens had een negatief vermogen.

2. Lorenz-curve vermogens, 1 januari 2009*

Gini-coëfficiënt

De ongelijkheid volgens de Lorenz-curve wordt ook wel samenvattend weergegeven met behulp van de Gini-coëfficiënt. De waarde van deze coëfficiënt ligt in theorie tussen 0 en 1, waarbij 0 correspondeert met volledige gelijkheid (ieder huishouden heeft hetzelfde vermogen) en 1 met totale ongelijkheid (één huishouden bezit al het vermogen).

Voorwaarde voor de bepaling van een zuivere Gini-coëfficiënt is het gebruik van positieve waarden. In deze bijdrage zijn ook de negatieve vermogens in de berekening meegenomen. Dit om de diverse onderscheiden groepen huishoudens toch op basis van de complete gegevenssets onderling te kunnen vergelijken op vermogensongelijkheid. De inclusie van negatieve vermogens heeft invloed op de waarde van de coëfficiënt en in enkele extreme gevallen wordt de boven-

grens van 1 overschreden. De onderlinge vergelijkbaarheid van de verschillende groepen huishoudens wordt hierdoor evenwel nauwelijks belemmerd. Begin 2009 kwam de coëfficiënt voor de vermogensverdeling uit op 0,82 (staat 1), hetgeen op een (uiteraard) grote ongelijkheid wijst.

2. Vermogens van sociaaleconomische en demografische groepen

Huishoudens met een kostwinner met voornamelijk inkomen uit eigen onderneming (zelfstandigen) hebben met 207 duizend euro het grootste doorsnee vermogen. Huishoudens met inkomen uit een ouderdom- of nabestaandenuitkering hebben een doorsnee vermogen dat ruim twee keer zo groot is dan dat van alle huishouden (91 duizend en 43 duizend euro). Huishoudens met inkomen uit arbeid (de werknemers) zitten met 37 duizend euro daarentegen onder dit totaalbedrag. Huishoudens met een bijstandsuitkering hadden nauwelijks of geen vermogen. Uit de verschillen in de Gini-coëfficiënt komt naar voren dat de vermogensongelijkheid bij werknemers aanzienlijk groter was dan bij zelfstandigen.

Ook de uitsplitsing naar woningbezit is een duidelijke scheidslijn. De eigen woning is een belangrijk vermogens-

bestanddeel. Huishoudens met een eigen woning hadden dan ook een veel hoger vermogen dan huishoudens in huurwoningen. Ook hier zien we een fors verschil in vermogensongelijkheid: onder de eigen woningbezitters is die aanmerkelijk kleiner dan onder de huurders.

De samenstelling van het huishouden heeft eveneens invloed op de omvang van het vermogen. Meerpersoonshuishoudens hadden ruim acht keer zo veel vermogen als eenpersoonshuishoudens. Ook zijn de vermogens gelijkmatiger verdeeld over meerpersoonshuishoudens dan over eenpersoonshuishoudens.

In het algemeen neemt het vermogen toe met de leeftijd van de hoofdkostwinner, dit is de persoon met de hoogste inkomsten binnen het huishouden. Huishoudens met een hoofdkostwinner tot 30 jaar hadden nauwelijks vermogen. Vanaf 30 jaar wordt er vermogen opgebouwd. Ouderen tussen 60 en 70 jaar hadden het hoogste vermogen. Vanaf 70 jaar nam het vermogen weer af. De groep van 75 jaar en ouder kwam weer uit op ongeveer het doorsnee vermogen. Deze groep heeft vaak het eigen huis verkocht en wellicht al een deel op hun vermogen ingeteerd of overgedragen aan de kinderen.

Er bestaan ten slotte grote verschillen in de omvang van vermogens naar land van herkomst. Hoofdkostwinners uit

Staat 1
Vermogensverdeling naar kenmerken huishouden, 1 januari 2009*

	Aantal huishoudens	Mediane bedrag ¹⁾	Gini-coëfficiënt
	x 1 000	1 000 euro	
Totaal	7 226	43	0,82
<i>Voornaamste inkomensbron</i>			
Inkomen uit arbeid	3 968	37	0,88
Inkomen uit onderneming	823	207	0,71
Overdrachtsinkomen	2 435	24	0,77
w.o.			
ziekte-, arbeidsongeschiktheidsuitkering	231	4	0,80
ouderdom of nabestaanden uitkering	1 740	91	0,69
bijstandsuitkering e.d.	287	1	0,95
<i>Woonsituatie</i>			
Eigen woning	4 071	184	0,67
Huurwoning	3 154	4	0,92
<i>Samenstelling huishouden</i>			
Eenpersoons huishouden	2 549	11	0,84
Meerpersoons huishouden	4 677	95	0,79
Echtbaar totaal	3 990	115	0,77
Echtbaar zonder kinderen	2 065	117	0,77
Eenoudergezin	460	7	0,85
<i>Leeftijd hoofdkostwinner</i>			
0 tot 25 jaar ²⁾	358	1	.
25 tot 30 jaar ²⁾	504	3	.
30 tot 35 jaar ²⁾	571	11	.
35 tot 40 jaar	706	29	0,87
40 tot 45 jaar	753	66	0,79
45 tot 50 jaar	747	88	0,77
50 tot 55 jaar	684	123	0,90
55 tot 60 jaar	641	135	0,69
60 tot 65 jaar	624	160	0,67
65 tot 70 jaar	461	164	0,66
70 tot 75 jaar	390	120	0,69
75 jaar en ouder	787	45	0,80
<i>Herkomst hoofdkostwinner</i>			
Nederland	5 887	68	0,79
Westers land	691	18	0,83
Niet-westers land ²⁾	648	1	.

¹⁾ Het mediane bedrag is bepaald voor huishoudens met het betreffende vermogensbestanddeel.

²⁾ Door de sterk uiteenlopende verdeling en een aanzienlijk aantal negatieve waarden van de vermogens kan voor deze groep geen adequate Gini-coëfficiënt gegeven worden.

een niet-westers land hadden nauwelijks vermogen. Uit de bijbehorende Gini-coëfficiënt blijkt dat de vermogens in deze groep extreem scheef verdeeld zijn, waarbij slechts een zeer beperkt aantal huishoudens over een groot vermogen beschikt.

3. Vermogensbestanddelen bij bevolking en deelgroepen

Alle huishoudens

Begin 2009 hadden huishoudens in doorsnee voor 188 duizend euro aan bezittingen. De eigen woning vormde het grootste bezit. Bijna zes op de tien huishoudens hadden een eigen woning met een doorsnee waarde van 255 duizend euro. De helft van de huishoudens had ook schulden. Meestal was dit de hypotheek op de eigen woning, gemid-

deld bijna 150 duizend euro. Acht procent van de huishoudens had ook overige schulden.

Inkomensbron

Van de zelfstandigen had 77 procent een eigen woning, het hoogste percentage van alle onderscheiden groepen. Van de huishoudens die hun inkomen voornamelijk uit arbeid verkrijgen, hadden ruim zes op de tien en van de gepensioneerden had bijna de helft een eigen woning. Van de huishoudens met bijstand bezat slechts 3 procent een eigen woning. Bijna een kwart van de huishoudens had effecten met een doorsnee waarde van 12 duizend euro. Van de zelfstandigen hadden bijna vier op de tien huishoudens effecten. Van de huishoudens met bijstand had bijna niemand effecten. De zelfstandigen hadden de meeste bezittingen. Zij hadden ook het vaakst onroerend goed anders dan de eigen woning. Dit zijn veelal winkels en kantoren, maar ook tweede woningen.

Staat 2
Vermogensbestanddelen van huishoudens naar voornaamste inkomensbron, 1 januari 2009*

	Aantal huishoudens	Mediane bedrag ¹⁾	Aandeel van huishoudens met vermogensbestanddeel							
			totaal	inkomen uit arbeid	inkomen uit eigen onderneming	overdrachtsinkomen ²⁾				
	x 1 000	1 000 euro	%				totaal	ziekte, arbeidsongeschiktheid uitkering	ouderdom of nabestaanden uitkering	bijstands-uitkering e.d. ³⁾
Vermogen (bezittingen-schulden)	7 226	43	100	100	100	100	100	100	100	100
Bezittingen	7 226	188	100	100	100	100	100	100	100	100
bank- en spaartegoeden	6 384	15	88	89	94	85	71	94	53	
effecten	1 693	12	23	24	38	18	12	22	2	
eigen woning	4 071	255	56	63	77	38	29	47	3	
onroerend goed, overig	527	168	7	6	21	5	4	6	1	
roerende zaken enz.	312	26	4	3	10	5	2	7	0	
ondernemingsvermogen	591	11	8	1	69	0	0	0	0	
Schulden	3 495	149	48	60	62	25	24	30	2	
hypotheekschuld eigen woning	3 359	148	47	59	57	23	23	27	2	
schulden, overig	567	28	8	7	20	5	4	6	0	

¹⁾ Het mediane bedrag is bepaald voor huishoudens met het betreffende vermogensbestanddeel.

²⁾ Overdrachtsinkomen bestaat uit uitkeringen, pensioen en ontvangen partneralimentatie.

³⁾ Dit betreft bijstandsuitkering alsmede uitkeringen IOAW, IOAZ, Wajong etc.

Staat 3
Vermogensbestanddelen van huishoudens naar leeftijd hoofdkostwinner, 1 januari 2009*

	Vermogen, mediane bedrag ¹⁾						Aandeel van huishoudens met vermogensbestanddeel					
	totaal	0 tot 25 jaar	25 tot 50 jaar	50 tot 65 jaar	65 tot 75 jaar	75 jaar of ouder	totaal	0 tot 25 jaar	25 tot 50 jaar	50 tot 65 jaar	65 tot 75 jaar	75 jaar of ouder
	1 000 euro						%					
Vermogen (bezittingen-schulden)	43	1	24	136	149	45	100	100	100	100	100	100
Bezittingen	188	2	193	245	206	46	100	100	100	100	100	100
bank- en spaartegoeden	15	3	11	21	23	24	88	67	86	91	94	95
effecten	12	2	7	15	25	45	23	6	23	28	25	20
eigen woning	255	164	240	273	279	278	56	10	61	65	54	37
onroerend goed, overig	168	.	181	168	158	116	7	1	6	10	9	6
roerende zaken enz.	26	.	25	30	31	19	4	0	2	5	7	9
ondernemingsvermogen	11	.	10	15	18	.	8	2	11	10	4	1
Schulden	149	158	181	113	70	48	48	10	58	56	37	17
hypotheekschuld eigen woning	148	160	180	111	68	46	46	9	57	54	34	13
schulden, overig	28	.	22	34	35	36	8	1	7	11	9	5

¹⁾ Het mediane bedrag is bepaald voor huishoudens met het betreffende vermogensbestanddeel.

Leeftijd hoofdkostwinner

In de leeftijdscategorieën van 25 tot 65 jaar bezaten ruim zes van de tien huishoudens een eigen woning. Van de huishoudens met een kostwinner tot 25 jaar had een op de tien een eigen woning. Eenzelfde aandeel had ook een hypotheek. Het aandeel huishoudens met een hypotheekschuld neemt af met de leeftijd. Kwam het aandeel huishoudens met een eigen woning bij 65- tot 75-jarigen nog ruim boven de helft uit, bij ouderen vanaf 75 jaar was dat nog maar 37 procent. Het aandeel huishoudens met effecten is het hoogst onder 50- tot 65-jarigen. Het gaat daarbij om een doorsnee waarde van 15 duizend euro. Vijfzeventigplussers hadden drie keer dit bedrag aan effecten. Het aandeel huishoudens met ondernemingsvermogen neemt fors af vanaf 65 jaar, waarschijnlijk omdat de onderneming dan al vaak is overgedragen.

Type huishouden

Van de meerpersoonshuishoudens hadden bijna zeven op de tien een eigen huis, van de eenpersoonshuishoudens

slechts een op de drie. Meerpersoonshuishoudens hadden ook bijna twee keer zo vaak effecten dan eenpersoonshuishoudens. Het doorsnee bedrag was voor beide typen huishoudens met 12 duizend euro gelijk. Ook hadden meerpersoonshuishoudens meer dan twee keer zo vaak onroerend goed anders dan de eigen woning.

De vermogenssamenstelling van paren met kinderen jonger dan 18 jaar en van paren zonder kinderen met een hoofdkostwinner jonger dan 65 jaar verschilde maar weinig. Acht op de tien paren met minderjarige kinderen en ruim zeven op de tien paren zonder kinderen hadden een eigen woning. Deze laatste huishoudens hadden dus iets vaker een huurwoning.

Vermogensklassen

Zes procent van de huishoudens had begin 2009 een negatief vermogen waarbij de schulden groter waren dan de bezittingen. Daarnaast had 2 procent van de huishoudens een vermogen van meer dan een miljoen euro. Bijna een kwart van de huishoudens had een beperkt vermogen tussen nul en 5 duizend euro. Vrijwel iedereen had een bank- en of

Staat 4
Samenstelling vermogen naar type huishouden, 1 januari 2009*

	Bedrag van het vermogensbestanddeel (mediaan) ¹⁾					Aandeel huishoudens met vermogensbestanddeel				
	een-persoons-huishouden	meer-persoons-huishouden	(echt)paar zonder kinderen, kostwinner jonger dan 65 jaar	(echt)paar alleen kinderen jonger dan 18 jaar	een-oudergezin	een-persoons-huishouden	meer-persoons-huishouden	(echt)paar zonder kinderen, kostwinner jonger dan 65 jaar	(echt)paar alleen kinderen jonger dan 18 jaar	een-oudergezin
	1 000 euro					%				
Vermogen (bezittingen-schulden)	11	95	86	90	7	100	100	100	100	100
Bezittingen	16	247	241	277	9	100	100	100	100	100
bank- en spaartegoeden	10	19	18	16	7	81	92	93	93	78
effecten	12	12	11	9	8	16	28	28	32	14
eigen woning	217	265	252	266	241	34	69	71	82	36
onroerend goed, overig	135	178	176	192	.	4	9	10	9	4
roerende zaken enz.	19	29	32	25	.	3	5	4	3	3
ondernemingsvermogen	7	12	13	12	4	4	11	10	15	5
Schulden	126	157	157	190	140	26	61	65	78	31
hypotheekschuld eigen woning	127	155	154	188	140	24	59	63	77	30
schulden, overig	24	30	31	22	23	4	10	11	10	4

¹⁾ Het mediane bedrag is bepaald voor huishoudens met het betreffende vermogensbestanddeel.

Staat 5
Aandeel huishoudens vermogensbestanddeel naar vermogensklasse, 1 januari 2009*

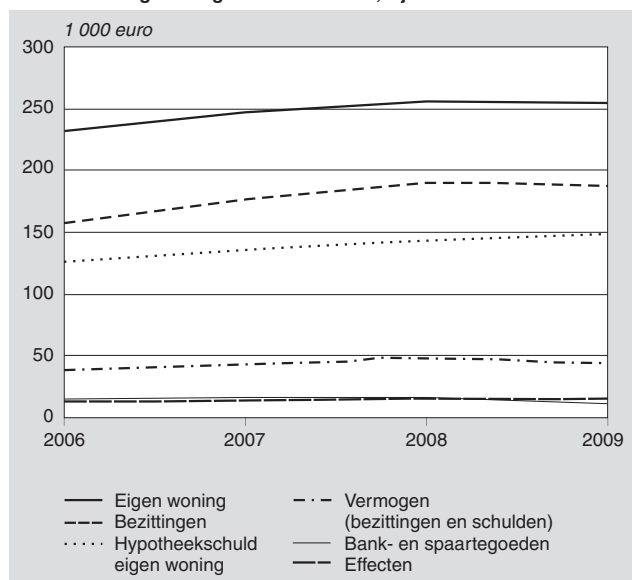
	Aantal huishoudens	Aandeel huishoudens met vermogensbestanddeel						
		totaal	bank- en spaartegoeden	effecten	eigen woning	onroerend goed, overig	hypotheek eigen woning	schulden, overig
	x 1 000	%						
Totaal particuliere huishoudens	7 226	100	88	23	56	7	47	8
Vermogen negatief	427	6	88	24	88	4	92	10
0 tot 5 000 euro	1 681	23	59	2	3	0	3	0
5 000 tot 10 000 euro	413	6	98	8	13	0	13	1
10 000 tot 20 000 euro	482	7	98	12	23	1	23	2
20 000 tot 50 000 euro	727	10	97	18	41	1	41	3
50 000 tot 100 000 euro	564	8	97	29	76	4	75	7
100 000 tot 200 000 euro	961	13	97	28	89	7	82	9
200 000 tot 500 000 euro	1 411	20	99	38	96	13	68	13
500 000 tot 1 miljoen euro	404	6	99	62	97	34	51	25
1 miljoen euro en meer	154	2	100	82	97	56	47	45

spaarrekening. De lage percentages in de laagste vermogensklassen zijn het gevolg van waarnemingsbeperkingen. Effectenbezit kwam vooral voor in de hogere vermogensklassen. Maar ook van de negatieve vermogens bezat bijna een kwart van de huishoudens effecten. In deze groep bevonden zich huishoudens met een hoog bedrag aan bezittingen, maar met nog grotere schulden. Bij de huishoudens in de vermogensklassen vanaf 50 duizend euro liep het woningbezit op van driekwart naar bijna honderd procent. Bezit van overig onroerend goed zoals zakenpanden of tweede woningen was er vooral in de hoogste vermogensklassen. Van de huishoudens met een vermogen van 500 duizend euro tot 1 miljoen euro had ruim een op de drie overig onroerend goed. Onder de miljonairs was dit er meer dan de helft.

4. Vermogensdaling in het begin van de kredietcrisis

Tussen 1 januari 2008 en 1 januari 2009 is het doorsnee vermogen van huishoudens gedaald van 47 duizend euro naar 43 duizend euro. Het kwam hiermee op hetzelfde niveau als op 1 januari 2007. Begin 2009 was het bezit aan effecten fors gedaald terwijl de bank- en spaartegoeden van de huishoudens gelijk bleven. Was het doorsnee bedrag aan effecten per 1 januari 2008 nog 16 duizend euro, aangevang 2009 was dit met een kwart gedaald tot 12 duizend euro. Dit vooral als gevolg van de eind 2008 ingetreden kredietcrisis. De besparingen van huishoudens bleven vrijwel gelijk. Ook de waarde van de eigen woning veranderde nog nauwelijks terwijl de doorsnee hypotheekschuld enigszins toenam. De eind 2008 inzettende kredietcrisis raakte vooralsnog alleen het effectenbezit.

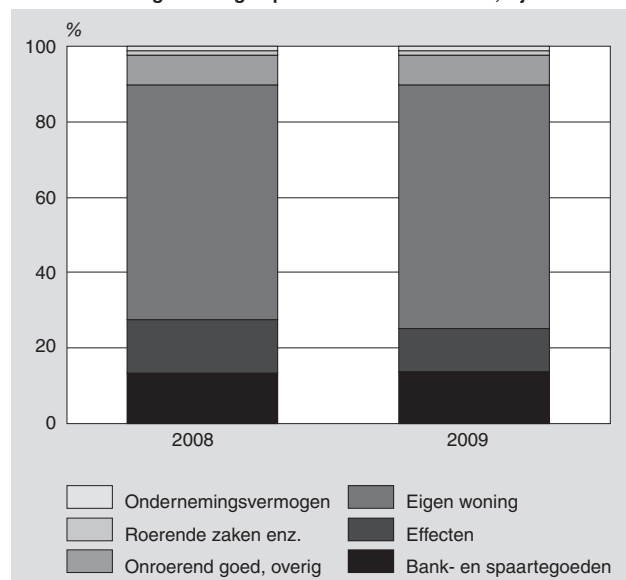
3. Ontwikkeling vermogensbestanddelen, 1 januari

Bij de samenstelling van bezittingen van huishoudens was het aandeel effecten met een vijfde afgenomen. Het aantal huishoudens met effecten daalde met 5 procent. Het aandeel spaartegoeden was met bijna 4 procent gestegen. Ook het aandeel van de eigen woningen in de bezittingen nam

toe, terwijl het aantal huishoudens met een eigen woning gelijk bleef. Het aandeel van het ondernemingsvermogen in de bezittingen is met 1,2 procent relatief klein. Ten opzichte van 1 januari 2008 nam dit het aandeel in de bezittingen toe met 8 procent. Ook het aantal huishoudens met ondernemingsvermogen nam toe.

4. Samenstelling bezittingen particuliere huishoudens, 1 januari

5. Belangrijkste uitkomsten

Het doorsnee vermogen per huishouden was begin 2009 43 duizend euro, 4 duizend euro lager dan een jaar eerder. De vermogensverdeling over de huishoudens is zeer scheef. Zelfstandigen en ouderen hadden de grootste vermogens. Zelfstandigen hadden daarbij ook de meeste bezittingen. Bijna zes op de tien huishoudens bezaten een eigen woning. De eigen woning was het belangrijkste bezit. Bijna een kwart van de huishoudens had effecten. Eind 2008 had de kredietcrisis alleen negatieve invloed op de effecten.

Technische toelichting

Vermogensstatistiek

De CBS-Vermogensstatistiek heeft betrekking op de samenstelling en verdeling van het vermogen van particuliere huishoudens in Nederland. De basisgegevens worden ontleend aan de administraties van de belastingdienst op het gebied van de loon- en inkomstenbelasting. Het CBS heeft de statistiek eerder samengesteld in de periode 1993–2000. Sindsdien is geen vermogensstatistiek meer gepubliceerd vanwege beperkingen in de brongegevens, vooral ook als gevolg van de invoering van het nieuwe belastingstelsel in 2001, maar ook door de toen opgelegde overheidstaakstellingen. De grote maatschappelijke en beleidsmatige vraag naar microgegevens over vermogen en vermogenscomponenten vormde voor het CBS evenwel

aanleiding om in 2008 deze statistiek weer op te pakken en opnieuw te ontwikkelen. Voor de vernieuwde vermogensstatistiek wordt gebruik gemaakt van de gegevens uit box 3 van de inkomstenbelasting en van gegevens over banktegoeden, effecten en WOZ-waarden afkomstig uit andere bronnen.

Thans zijn cijfers van de samenstelling en verdeling van het vermogen van huishoudens beschikbaar voor 2006, 2007, 2008 en 2009 (steeds per 1 januari, 2009 voorlopige cijfers).

Samenstelling van het vermogen

Onder vermogen wordt verstaan het verschil tussen bezittingen en schulden. De bezittingen bestaan vooral uit banktegoeden, effecten, onroerend goed, ondernemingsvermogen en roerende zaken waaronder contant geld, verhuurde roerende zaken, trustvermogen, aandeel in onverdeelde boedel, vermogen belast met vruchtgebruik of beperkt eigendom. Kapitaal- en pensioenverzekeringen¹⁾ blijven buiten beschouwing. De schulden betreffen onder meer de hypotheek voor de eigen woning en overige schulden zoals voor consumptieve doeleinden, de financieringen van aandelen, obligaties of rechten op periodieke uitkeringen, schulden voor de tweede woning of ander onroerend goed en schulden volgens de Wet studiefinanciering.

Beperkingen in beschikbare bronnen

Een aantal vermogensbestanddelen wordt niet volledig waargenomen. Voor de huishoudens die geen inkomen uit box 3 hebben, zijn geen gegevens over schulden beschikbaar. Het gaat hier vooral om kortlopende leningen²⁾. De waarneming van de zogeheten 'kleine schulden' is daardoor niet volledig en wordt dus onderschat. Bij 'kleine schulden' gaat het om schulden in verband met consumptief krediet, schulden bij winkels en/of familie. Voor de huishoudens die geen aangifte inkomstenbelasting doen, worden ook de betaalrekeningen niet altijd waargenomen. Spaartegoeden met niet meer dan 15 euro rente en een saldo kleiner of gelijk aan 500 euro (per 31 december) worden eveneens niet waargenomen. Er is thans geen valide methodiek beschikbaar om deze ontbrekende gegevens aan te vullen. Deze tekortkomingen hebben voor het gebruik tot gevolg dat de omvang

van de 'kleine schulden' niet volledig wordt beschreven. De uitkomsten van de Vermogensstatistiek geven vooral zicht op bezittingen en schulden van grotere omvang.

Doelpopulatie

De doelpopulatie is de bevolking van Nederland in particuliere huishoudens op 31 december van een onderzoeksjaar. Uitgezonderd zijn personen die in instellingen, inrichtingen en tehuizen verblijven. De Vermogensstatistiek wordt samengesteld op basis van de steekproef van het Inkomenspanelonderzoek (IPO). Doordat voor de Vermogensstatistiek dezelfde steekproefeenheden worden gebruikt als voor het IPO corresponderen de aantallen huishoudens en is er verband tussen de IPO-inkomensgegevens uit vermogen en de omvang van de vermogensbestanddelen in de Vermogensstatistiek. Zo is er per huishouden een relatie te leggen tussen de rente uit banktegoeden uit het IPO voor jaar t bijvoorbeeld en de omvang van de bank- en spaartegoeden uit de vermogensstatistiek voor 1 januari van jaar t+1.

Literatuur

Brakel-Hofmans, M. van den (31 augustus, 2007). *Metten van inkomensongelijkheid*.

Jack Claessen (29 december 2009). *Procesbeschrijving statistiek Vermogens huishoudens*.

Noten in de tekst

- ¹⁾ Informatie over de waarde van de pensioenaanspraken is beschikbaar via de statistiek van de pensioenaanspraken.
- ²⁾ Kortlopende leningen zijn alle kredieten waarvan de afgesproken looptijd doorgaans korter is dan een jaar, behalve deposito's. Hieronder vallen onder meer kortlopende leningen bij financiële instellingen, kortlopend consumptief krediet, rekening-courantverhoudingen (uitgezonderd giraal geld), wissels en schuldbekentenissen.